

ZÁKEŘNÉ ÚTOKY NA ENERGETIKU DUŠE

ŠTĚPÁN POSPÍŠIL

„Zase's mi lezl do penálu?“ vše mi krev v žilách, když najdu svůj rozhrabaný penál. Fakt nesnáším, když mi brácha leze do věcí. „Potřeboval jsem gumu,“ ozve se jako by nic a dál si paří na mobilu. To už ale na něj letí první věc, co mám po ruce. „Mámíí, von po mně hází věci!“ rozječí se siréna a tradiční bitku ukončí až červená, kapající z jeho nosu.

„Jak mám nastavovat druhou tvář, když mě ten mrňous tak vytáčí?“ otevírám otázku našich rvaček na spolču, když mluvíme o lásce k nepřítelům. „Vím, že není zrovna OK ho vždycky zřezat, ale kde vzít sílu nevybuchnout!“

„Víte, proč Rusko zákeřně ničí Ukrajině zdroje energie?“ zamýšlí se kaplan. „Elektrinu potřebuješ na všechno. A jak nemá energii, končíš!“

Nikdo z nás nechápe, proč nám to kaplan vypráví. „A přesně tenhle vpravdě dábelický způsob používá i náš nepřítel, který nám chce sebrat energii k boji proti zlu v nás. Ví, že když se dobře modlíme, chodíme často ke zpovědi a k přijímání, Boží

milost nás obrňuje proti jeho útokům. Proč je to tak hrozně těžké ráno vstát o půl hodiny dřív, něco si přečíst z Písma a začít den dobrou modlitbou? Má pro vás challenge: boj o ranní modlitbu!“

Ještě ten večer vyhlašuju speciální defenzivu energetických zdrojů mé duše. No prostě si nařizuju budík o půl hodiny dřív, abych se pomodlil. Jenže ráno budík ani neslyším a budí mě, až když brácha vyspe bednu s legem. Od brutálního probuzení je celý den v háji. Několik dalších dnů je to stejné: nejsem schopný vstát. „Musíme podpořit defenzivu energetiky,“ vydávám vnitřní rozkazy a vyrazím ke zpovědi.

„Je super, že bojuješ. Nevzdávej to! Zkus jít večer spát dřív,“ povzbuzoval mě kaplan.

„Ted' získáváš milost pomáhající, tak ji využij k boji.“ Musím říct, že měl pravdu. Večer po zpovědi jsem dokonce ani nekoukl na youtube a fakt šel spát dřív. A ráno jsem budík poprvé slyšel. Vstal jsem hrdý jak generál po bitvě.

Jenže válka vyhraná nebyla. V dalších dnech jsem zase někdy chodil spát pozdě a ráno to podle toho dopadlo. Naštěstí jsem se začal časem probouzet i před budíkem. Jenže nepřítel to taky nevzdával. Často jsem místo Bible hned po probuzení sáhl po mobilu. Tak jsem se místo modlitby zasekl na instáči a bylo dobojováno. Vojenské velení v mém srdci hledalo způsoby, jak těmto prohrám předcházet. Tak jsem si na noc mobil vypínal. Budík fungoval, ale abych se dostal na net, musel bych ho zapnout a čekat. A to se mi nechťelo, proto začala modlitba postupně převažovat.

Bylo by fajn napsat, že už ranní modlitby v pohodě dávám. V reálu však ani náhodou! Bojuju už půl roku a došlo mi, že tento boj neskončí nikdy. Ale poznal jsem, že když se s Bohem setkám ještě než vyběhnu do deního blázince, je celý den hezčí. A brácha má od té doby miň krvavých šrámů. Proto už ten boj vzdát nechci. Fakt mi to totiž stojí za to.

ké církvi, ale při křtu dostává i svátost biřmování (u nás se tomu říká myropomazání) a svátost eucharistie. Čili všechny tři svátosti najednou v jednom slavnostním obřadu. Tyto tři svátosti se nazývají také iniciační, neboť uvádějí člověka do života s Kristem v církvi. Takto se to praktikuje v mnohých východních křesťanských církvích. Od křtu potom dítě může přijímat eucharistii až doroste do věku, kdy se začne připravovat na první svatou zpověď, tak jako je to i u vás římských katolíků. Potom následuje slavnost První svatě zpovědi a slavnostního přijetí eucharistie. Od tohoto momentu děti mohou chodit ke zpovědi a stejně jako předtím přijímat eucharistii – živého Krista, chléb věčného života. Takže, a tím odpovídám na tvoji otázku, u nás řeckokatolíků děti přijímají eucharistii už v peřince, aby živý Kristus přicházel do jejich srdcí dříve než hřích. Přípravu a samotnou první svatou zpověď máme podobně jako u vás, ale už se to nazývá slavnost Prvního svatého přijímání, protože eucharistii už děti přijímají od křtu. Tuto slavnost, která se koná přibližně ve druhém a třetím ročníku základní školy, nazýváme slavností První svatě zpovědi a slavnostního přijetí eucharistie a podobně jako u vás se odehrává v období května a června.

OTEC MAREK BARAN, farnost Hrabovčik

Foto: Mihail, soupstock, Denis - Adobe stock

OBŘÍ ministrantská pout'

V Rajhradě? Tam, kde se už před tisíci lety na Moravě psala slavná historie benediktinského kláštera? Ano, právě tam se s biskupem Pavlem Konzbualem setkala 850 poutníků z řad ministrantů, kněží a jáhnů.

Na pořádnou pout' se chodívá pěšky. A protože je Rajhrad celkem blízko pomyslného středu naší diecéze a současně u Brna, přicházeli poutníci doslova ze všech světových stran. Někteří dokonce doprovodili biskupa Pavla, který šel z kraje Brna okolo řeky Svatky, jiní vysedli někde po cestě z autobusu, nebo z auta a zbytek do cíle došli pěšky. Našli se i tací, kteří ušli desítky kilometrů. Jsou to prostě borci, co říkáte?

Krásný jarní a prosluněný den vrcholil hned na úvodu ohromnou mší svatou, která doslova otevírala srdce všech přítomných. Ministranty zaplněný kostel sv. Petra a Pavla se ještě víc naplnil krásnými písněmi telnic-ké kapely BůhVÍ. Spolu s vínem a hostiemi byla jako obětní dar přinesena také mapa diecéze s mnoha vlajčkami, každá ze zúčastněných 108 farností tam měla tu svou.

TISÍC KILOMETRŮ

Mši svatou obohatil video vzkaz generálního vikáře a mikulovského probošta, kteří se na kolech vydali na více než tisíc kilometrů dlouhou pout' do řecké Soluně, rodiště našich věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Oba byli na dálku zahrnuti bouřlivým potleskem! Biskup Pavel pak pověřil více než třicet nových koordinátorů péči o ministranty v jednotlivých děkanátech. Po jeho požehnání se pak davy ministrantů a ministrantek hrnuly z kostela na veliké nádvoří, aby se seřadily k pamětnímu focení jednotlivých děkanátů. A kdo

byl první hotový se společnou fotkou, mohl si užít bohatý program v klášterním areálu.

KDO SI HRAJE...

A že to byla pořádná nabídka! Třeba jízda „opravdickou“ Tatrou, veselý fotbal s bumper koulemi, ale i bez nich, bitva podle LARP pravidel, střelení lukem či prackem, házení na diskolgový koš, závody autíček na dálkové ovládání... Milovníci přírody navštívili záchranou stanici s více než dvaceti (i dravými) ptáky. Kluci si s pomocí staré dobré pily obouručky mohli pořádně říznout do dřeva. A kdo se chtěl vyzkoušet pohybem, vrhnul se na skákací hrad a dráhu, což byly podle průzkumu ty nejoblíbenější disciplíny. Ale to ani zdaleka nebylo všechno. Nezapomnělo se na moderní zábavu – zvláště obležené byly simulátory FI a stíhačky anebo taky 3D virtuální realita.

ECHT MINISTRANT

Kdo chtěl zažít něco echt ministrantského, mohl si otestovat své vědomosti nebo vyzkoušet roli „kadidelníka“, tedy turiferáře – zkušení kolegové ministranti z brněnské katedrály zájemce ve svém stánu s nadšením zaškolovali do svého voňavého kouřového řemesla. A kdo toužil po chvíli ztišení, navštívil nádherné chvály pro

mladé v kapitulní kapli anebo si třeba zašel na prohlídku kláštera s úžasnou historickou knihovnou či navštívil zpovědnici a přijal svátost smíření. Moc fajn besedu si pro zájemce o ministrování připravili otec biskup Pavel a jáhen Daniel Martinek, který bude letos v červnu vysvěcen na kněze. A když vás nebylo stát frontu na některou z disciplín, nechali jste si pomalovat obličej podle aktuální nálady nebo si prostě sedli k ohni a opékali špekáčky...

NEJLEPŠÍ DEN

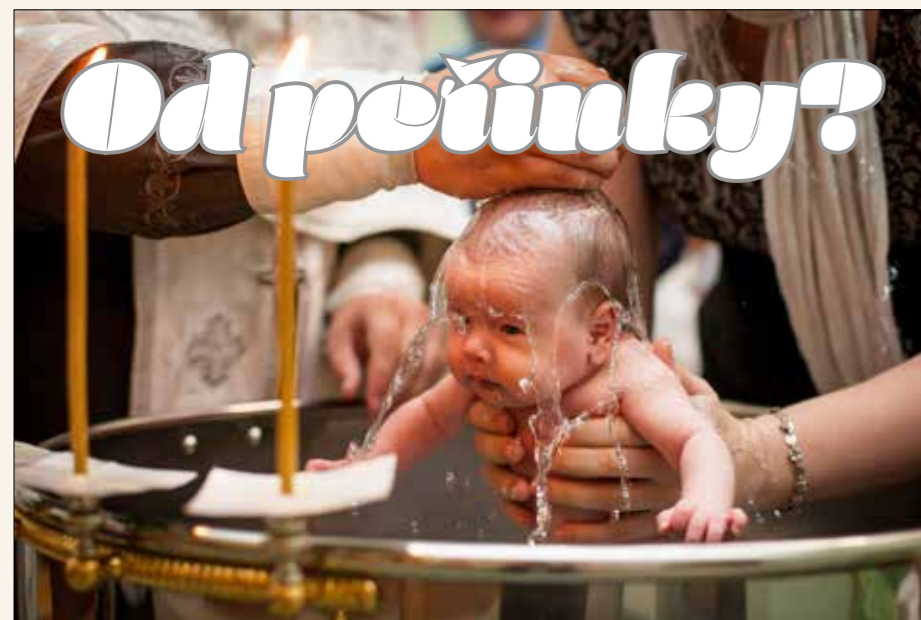
Byli jsme tam spolu, a to i s Duchem Svatým, o tom nepochybujeme. Rajhradský klášter ožil přátelskou a radostnou atmosférou. Někteří zažili silné chvíle, jak napsala jedna maminka: „Díky moc za včerejší

akci. Náš sedmiletý Benjamin se vrátil s tím, že to byl nejlepší den jeho života.“

Díky všem padesáti dobrovolníkům, díky všem, kteří jste tam byli s námi.

S vděčností FRANTIŠEK KROUTIL diecézní vedoucí ministrantů

Od peřinky?

Červen je u nás obdobím prvních svatých přijímání. Slyšel jsem, že v církvi řeckokatolické přijímají eucharistii už v peřince. Kdy tedy mají první svatou zpověď? Taky v peřince?

Mirek, 13 let

Milý Mirkú, moc ti děkuji za tvoji otázku o přijímání eucharistie u řeckokatolíků. Jsem řeckokatolickým knězem na Slovensku a pokusím se ti přiblížit, jak to probíhá v naší církvi. Když se narodí malé dítě a věřící rodiče ho chtějí dát pokřtít, tak při křtu dítě přijímá nejen první svátost, to znamená křest, tak jak je to obvyklé v římskokatolic-

Vrtá ti něco hlavou? Napiš nám to na e-mail: vrtak@tarsicius.cz